

M E S E V I L Á G .

Szerkeszti: KELEMEN ANDOR.

ARANYALMAK.

Mariskának van egy fája
Arany almafája,
Mint a két kis kék szemére
Ugy ügyel reája,
Öntözgeti — ápolgatja
Este-reggel s fékomadta
Halljatok csudára
Soh sincs alma rajta!

Pedig este levele nő
A kis almafának!
Aranyvirág búvik elő
Ölén minden ágnak
Csészéjéből pirkadatra
Mosolyog az aranyalma
S reggel nem találják
Még egyet is rajta!

Van valami boszorkányság
Az egész dologba,
Másképp annyi alma mind
El nem párologna,
Csak nem maga jön utána
Jaj, a sárkányok királya
S vele lovagolva
Az ármádiája!

Vagy tán a históriának
Ott van a csomója,
Hogyaz Eta már talpon van
Első kakas szóra
Bibeldik a kis kerttel
És mire a Mari felkel
Csak ő a tudója
Annyi alma hajnal óta
Hogy hova is lett el!

Andor bácsi.

A herceg levele.

(Folytatás és vége.)

Szálltak, mint a fergeteg
Erdő, rét, berek felett.
Meg sem álltak, míg az égre
Nem szökött a hajnal kékje.
Kéklő hajnal pirkadtánál
Meglátták a herceg házat
Meresztgette szemét Móka
— Nem látom a vén istrázsát
Haj, rikkantott, ha elkéstünk!
Két kapuja nyitva — tárva
— Az udvarán fegyveres nép
Nézzetek csak tarkaságra.

Odanéztek a vitézek, Csakugyan idegen nép
bongott a herceg udvarán. Maga a vasfejű király
volt ott a vitézeivel. Körülzárták a várpalotát, ő pe-
dig ott hetvenkedett a herceg ablaka alatt.

— Burkus herceg jó napot
Nyisd ki csak az ablakot
Vendég vár künn szedte-vedte
Nem köszönti senki lelke?

Benn a cifra várteremben talpán volt az egész
udvarnép. Sirt-rítt a szépséges királykisasszony, a
burkus herceg pedig ott tűnődött, buslakodott egye-
dül, nagy szomorúságban.

Lenn, a várudvaron a vasfejű király pedig csak
ficánkoltatta nagy kényesen fekete paripáját és újra
felizent.

Hát majd én köszöntelek
Nem hagyok kövön-követ
Azért jöttem, állj a sikra
Mégmérközni kardra, írja,
Törjünk lándzsát, menjünk öltre
Vagy ha gyáván félnél tőle
Tán akad csak egy vitézed
Ki meg védne, vína érted?
Hallottad hát köszöntésem
Herceg, vagy még nem vagy ébren?

Hallotta bizony Burkusok hercege, de ha nem
volt egy valamire való vitéz széles országában. —
Csak ne lennék ilyen öreg, gyámoltalan — tépelődött
— magam tanitanám őket emberségre. — Haj csak
ne késnék ugy hirhozó vitézem Mucucur király vá-
laszával, nem tartanék attól, hogy földönfutó leszek
öreg napjaimban.

Ezalatt váltig csufolódott a vasfejű, utoljára a
vár ajtaját döntögette vasbuzogányával.

Hanem azért nem csüggedt el a herceg, nagyot
fohászzkodott.

Istenem, a házam, népem
Övd meg a csúf veszélyben.

Hát, még jóformán el sem fohászkodta magát,
kürt harsant meg, hogy csengett-bongott bele a kör-
nyék. Mucucur király ármádiája közeledett, mint a
forgó szélvész s egyenesen a herceg udvarának tar-
tott. Haj, megriadoztak a vasfejű király katonái. A
paripák ágaskodtak — bokrosodtak, ők pedig kőd

Rejtvények.

— ocsi — érleg
— lémér — rő
— ereg — arándok
— rem — kör
— ege

Egy történelmi nevezetes-
ségű hely neve.

K V

M . . . IN . . . DE . . . NTF . . . ELI . . .
RU . . . N . . . K . . .

Azok között, akik a rejtvényeket helyesen megfejtik három
szép könyvet sorsolunk ki.

A május 14.-i számunkban közölt rejtvények megfejtői
között három szép meséskönyvet sorsoltunk ki. A szerencse a
következőknék kedvezett: Pataki Margitka (Pécs) Jókai Mór:
A medvék országában c. könyvet, Veress Józsi (Kispest) Krúdy
Gyula: A komáromi fiu c. könyvet, Kosár Böske (Szeged) Pósa
Lajos: Csingilingi c. könyvet kapta.